

Nr. 46.600 /SMCSSMRP/ 23 X. 2013

COMUNICAT DE PRESĂ

Povestea unui vis împlinit

Zâmbește cu tot chipul și transmite bună dispoziție cu zâmbetul ei, cu privirea blândă și luminoasă. Suzana are 38 de ani, s-a născut în București, dar de când era mică trăiește în județul Dâmbovița. Din păcate, diagnosticul dur care i s-a pus în copilărie, tetrapareză spastică, a ținut-o mai mult în Sanatoriul pentru copii de la Gura Ocniței, aşa cum era denumit la acea vreme. Mama sa o lua acasă periodic, însă momentele petrecute împreună nu erau tocmai cele mai fericite, iar la un moment dat a abandonat-o în spital: *"A fost greu la început pentru că m-a părăsit și nu înțelegeam de ce... M-am obișnuit mai greu să nu o mai văd deloc, dar apoi mi-am dat seama că ea e cum e și încerc să o înțeleg. Oricum, nu se purta frumos cu mine când mă lua pe acasă de la spital. Nu se purta ca o mamă, se purta urât, mă bătea... I-ar fi plăcut să merg în picioare și zicea mereu că nu fac gimnastică. Îmi spunea că sunt puturoasă și că nu fac gimnastică, dar eu făceam..."*, povestește Suzana cu tristețe.

Din anul 2007 este instituționalizată în cadrul Centrului de Servicii Comunitare "Sfântul Andrei" Gura Ocniței și spune că aici îi este bine. Este sprijinită în orice activitate, este înțeleasă și are cu cine să comunice. Își păstrează camera curată și ordonată, dar recunoaște faptul că este ajutată de personal în acest sens, pentru că nu se poate deplasa fără ajutor. Cu mama sa nu mai ține legătura, întrucât este de negăsit. Știe că are o soră, dar mama nu le-a permis să comunice. Suzana îl mai are doar pe bunicul său, cu care păstrează legătura telefonic. Este în vîrstă și neputincios, se află în grija unei familii, dar are mereu o vorbă caldă pentru nepoata sa. Fata noastră vorbește despre el cu zâmbetul pe buze.

La începutul lunii octombrie, Suzanei i s-a împlinit visul din copilărie, pentru că a avut ocazia să meargă la concertul formației de suflăt, 3 Sud-Est. A văzut în mediul on-line, pe un grup dedicat fanilor, că vor veni la Târgoviște, însă Suzana nu cere niciodată nimic nimănu. Prietena sa, dar și a celorlalți beneficiari de la Gura Ocniței, doamna Elena, știa că tinerei îi place foarte mult această formație și i-a cumpărat un bilet la concert. Noi am avut grija ca Suzana să ajungă la eveniment, iar la final, artiștii au făcut poze cu ea. A fost extrem de emoționată și de fericită că și-a

împlinit visul din copilărie. "Eu am crezut că voi plâng, că mă voi emoționa prea tare, dar nu am plâns, doar m-am bucurat enorm. Nu mi-a venit să cred că voi merge. Am și zis că până nu ies pe poartă și până nu ajung acolo nici nu cred.", povestește Suzana emoționată și acum.,,Am fost cea mai gălăgioasă din sală, am cântat toate melodiile, odată cu ei. Mă usturau și palmele de cât am aplaudat.". Cu Mihai, cântărețul din formație, Suzana era prietenă pe Facebook dinainte și i-a lăsat mesaje de mai multe ori. Spune că îi trimitea glume și îl făcea să râdă, iar acesta îi răspundea. „*Și Laurențiu mi-a spus că am tricou frumos*”.

Visul din copilărie i s-a împlinit, dar i-a rămas neîndeplinit visul de acum, din viața de adult. Chiar dacă, în locuința maxim protejată în care este găzduită, Suzana este liniștită și are tot ce îi trebuie, aceasta își dorește o altfel de viață: "Sincer, îmi doresc să trăiesc și eu într-o familie!". Nu are rude alături de care să trăiască în comunitate, dar este dispusă să fie parte din orice familie de oameni buni, care își deschid brațele către ea. Este un suflet de copil, într-un corp mic și fragil, dar cu o minte de adult responsabil și afectuos. Fata noastră vorbește foarte frumos cu toți cei din jur, iar vocea ei caldă îi conturează perfect privirea celor doi ochi albaștri.

DIRECTOR GENERAL,

jr. Ionela Sandu

SERVICIU SMCSSMRP,

prof. Eremia Alina-Ioana

Red/Dact. Insp. Ciobănoiu Maria-Mihaela
Nr. ex. 1

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Ciobănoiu Maria-Mihaela".